Oponentský posudek na diplomovou práci

Jany Vlasákové

studentky 5. ročníku specializace oboru biologie –Pg

Metody molekulární biologie ve forenzní genetice jako téma odborné přednášky na SŠ gymnaziálního typu

Diplomová práce Jany Vlasákové není nijak rozsáhlá, má 77 stran včetně literatury a příloh, které tvoří celkem 8 stran. Je to sice práce spíše kompilační povahy, i když obsahuje i výzkumnou část, je po formální stránce promyšlená a psaná dobrým českým jazykem. Obsahuje 16 grafů a 10 obrázků. Na konci práce za literaturou je 6 příloh včetně přiloženého CD s presentací. Literatura, bohužel většinou v českém jazyce, čítá 24 položek.

Práce působí po formální stránce působí velmi dobře, schémata, obrázky i tabulky jsou vhodné a kvalitní.

Práce je rozdělena do šesti hlavních kapitol. Úvodní kapitola zahrnuje hypotézy a stanovuje cíle diplomové práce. Druhá část se věnuje základním metodám molekulární biologie. Předkládá nejzákladnější znalosti o DNA, metodách a technologiích využívaných v kriminalistice. Každá z podkapitol je zaměřena na určitou metodu či technologický postup. Třetí část je didaktická. Zabývá se charakteristikou a klasifikací slovních metod výuky. Čtvrtá část se zabývá realizací výzkumu. Obsahuje výsledky empirického dotazníkového šetření Pátá část je diskuse, která je založena na rozbor ověřování hypotéz a vyhodnocení dosažení stanovených cílů a šestá část je závěr práce následovaná shrnutím. Dále následují přílohy Literatura je z hlediska daného záměru na hranici dostatečnosti. Nejlepší částí je přiložené CD, které rozhodně plní svůj účel.

S prací jsem spokojen pouze po stránce formální a kvality prezentačního CD.

Připomínky:

1. V práci jsou některé nešťastné formulace jako na straně 17, kdy se zdá, že mitochondriální DNA je dvoušroubovice.

2. V práci je množství „vaty" ať už v části týkající se metod forenzní molekulární biologie, ale i v části didaktické. Vzhledem k tématu považuji celou didaktickou část v té formě jak je presentována v diplomové práci za prakticky zbytečnou, k tématu irelevantní. Osobně se domnívám by asi bylo dobré se například zabývat vlivem médií na znalosti studentů, příklad Kriminálky Las Vegas, a všech dalších kriminalistických seriálů, se přímo nabízí. Zároveň by toto mohlo, a mělo být, i součástí dotazníkového šetření.

3. V práci je obrovský počet pracovních hypotéz a jejich vyhodnocení je dosti rozpačité, navíc v Diskuzi, což je přinejmenším neobvyklé. Vyhodnocení takového počtu hypotéz by bylo velmi obtížné i při použití počítačového systému, tak jak se používá například v numerické taxonomii, natož pak je-li prováděno empiricky.

4. Vlastní šetření je prováděno v malém počtu škol a s relativně malým počtem respondentů. Navíc systém otázek v dotaznících není příliš sofistikovaný, myslím si že měl být mnohem více problémově orientovaný. Podle mne mohly být některé otázky směřovány právě na

pořady typu Kriminálka Las Vegas.Vyhodnocení je prováděno tím nejjednodušším způsobem, bez statistiky, a výsledky šetření mě příliš nepřesvědčily.

5. Literatura je převážně česká, chybí dostatečné množství cizojazyčných zdrojů. To se odráží i v kvalitě teoretické části, které je na můj vkus příliš obecná a málo vysvětluje co je vlastně specifické pro forenzní genetiku. Například zde schází kapitola týkající se analýzy degradované a „fosilní" DNA, nebo zpracování specifických stop, například analýzy potu,.zbytků slin nebo spermatu, atd.

Závěr:

Práce je na dobré úrovni po stránce formální. Z odborné části jsem dosti na rozpacích, také proto, že její obsah málo koresponduje s původním zadáním, tedy objasnit co je vlastně forenzní genetika.

Přes uvedené připomínky se domnívám, že **diplomová práce Jany Vlasákové splňuje požadavky kladené na diplomové práce a doporučuji její k přijetí k obhajobě.** Hodnotím jí, právě pro výše uvedené připomínky, jako práci **dobrou**.

Praha, 11. ledna 2008

Doc. RNDr. Václav Vančata, CSc.